

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: . - [1968]

Citation: Worm, Jacob: ". - [1968]", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 122. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-worm01val-shoot-idm140677734282800.pdf>
(tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

VISIO ABRAHAMSTRUPENSIS ET SVANHOLMENSIS 1678

En vnderlig och Sældsom Siun, dog Sicker och Sandferdig, Som er Seett paa himmelen vdi Skiøttens och Scorpionens tegen ofver Abrahamstrup och [Svanholm] J Sælland. St. Francisci Nat Anno 1678. Hvor,

1. En sterck Sudost Wind, Sammenblesde mange Guldglimrende och Sølffarvede skyer. Jblant hvilcke
2. Opkom en Regenbue som omringede Horizonten, ofver Abrahamstrup och Svanholm.
3. Ofven paa Regenbuen vdbredde sig en stoer forferdelig kalckuniske Hane Ridendis Som paa en vngerske hest, J per-force Jact, med Jeger horn paa Siden, hvis ene vinge vaar forsølvfett, och den Anden forgylldett, mens vnder nebbett hengde mange Af Rigens Diamanter, Samme Hane flagrede Saaledis med wingerne och knebrede med nebbet, Som den kunde gaalett Aff itt Jegerhorn.
4. Wid sin høyre Side lod den paa gylden Lavetter Sette itt Sølfmundett Støcke hvis forladning vaar Sølf, men kuglerne Af Guld.
5. Paa den venstre Side Stod itt klart skinnende blus eller fackel vdi Sølfskinnende Brand, till hvilcken Brand, mand icke lagde træ, men den Smeltede Jdell Sølf och Guld.
6. Bag vid Hanen Stod itt Hæsselig diur som en Pader der hafde Otte Skiæl och Skiefe øyne, och brugte dog glar øyne, Jndlagde J Guld och Sølf, sampt itt perspectiv besatt med joveler. Dette varede 2 timer, mens 123
7. Der denne Hane stedse galede, for en Første, Som blef seett vdi luften, paa en Fiilsbeen stoell Siddende, och den Allt galed Aff sitt Jegerhorn,
8. Strax slap vd Af itt buur fra Fuglefengeren J Skofven, en half død och halflevendis fugell fast lig en Griib denne racte sin ene vinge paa Abrahamstrup, den Anden paa Svanholm! Men halen vred den efter Winden och den Saae Skarp paa Hanen och dett Sølf Støcke Att Førsten fattede Mistancke om Hanens galen, Jndtill,
9. Lige som en Engell, vdi en Messe-serck kom ned Af Himmelten med itt Salfve horn vdi haanden fuld med Olie, hvor med hand Salfvede den bliant kledde himmell fromme Første, och gaf hannem forstands opliuste øyne.
10. Denne Engell Aabenbarede Hanens forrædiske galen, och sagde till Førsten, tag dig vase / for Hanens høchelske och huulsnedige galen for Støckets Svigactige Skraall och Skud, och for Brandens blus och baaell, thi de hår Alle en Konge ofver sig, som kaldis J Aabenbaringens bog Apollyon och Abadon, dett er udlagt Af Rabinerne vdi Kiøbenhafn Narrensdorff den Forrædder, och dett Satans Sammensored och Sammenrotted General [Commissariat]. Strax dempedis Winden, Hanen miste [vinger], kam fiedre och Neb, Støckett refnede, Branden vdslickedis, Paderens Otte Skiælle øyne blefue dunckell och dumme, och Griben fordi hand hafde dette [Myterie] Aabenbaritt, blef gifven løs Af Burett, och Strax forsvandt regenbuen. Mens J dett samme lod Griben, Af sitt wiisdombs neb ned dratte vndertegnede bref, och betenkende, Som falt paa Marcken J mellem Abrahamstrup, och Svanholm. Hvilckett Alt sammen, Att dett Saaledis, Som forskrefvett staar, er vdi Sandhed passerit, dett vidner Vitus degn J Skuleløf, Peder degn J Køndby, 124 Henning degn J [Gerløv], Som vaare Samptelige hos Prousten Att lade Skrifve, Kopskat, Just Christensøn J Fersløf, Marcus Hansen J Skibye, och Niels Jensen [paa Ourøe], tillige ofver verendis 2 vnder Jegere och 2 Hundedrenge Af Abrahamstrup, som vare udreyste, Att brende Olden Svin J den for intet kiøbte [Housved] skouf, [saa] och en Lieutenant och en Corporal Af Svanholm, som efter ordre / och Commission, Skulde brende nogle hundrede brefve, Att de ey skulde komme sin Eyemand till skade; Og de skulde føre Nogle kister fulde Af Sølf, Guld, och Clenodier till Hamborig saa hiemmelig, hvilcke Allesammen saae denne Siun, och leste denne fra Griben neddraattede Forklaring.

Saa bleser vær och Wind Saa lenge paa vort Rige
Till gods och Guld bles bort, den Vind mon' Alle svige
En Sudvest, Nordost Wind, udpuster storm och Slud,
[Og] bleser Guld till sig, vor velfert bles den vd.
Den Wind bles paa vor Kop, paa Skaarsten Qveg och huse
Gud dempe samme Wind, lad den ey lenge bruse
Gud puste med sin Aand paa Rigets Skade wind
[Lad ham ey kiende] Guld, men gjør hans øyne blind.
Hør paa dett Hane gaall, Ald verden hand forfører

For Konger Gaall hand saa, Att de ey sandhed hører.
Den Tydske *Kyckelchye* hand [klucker effter] guld
Hans penge graadig neb, Gud stoppe self med Muld.
Trôe ey den *Hane* kam, Forræderens *peruqve*
Troe ey dett *Hane* gael, omskiønt hand kand det smøcke,
Med Jegerhornets klang, hand galen dog paa *Frandsck*
Hand galen meer paa *Svensck*, end paa oprictig *Dansck*.
Dett vaar den *Hane* kock som goell for Sancte Peder
Gud plucke self den fugell, drag Af ham duun och feder,
Gud styrte hannem ned, Af *Hane* bielckens prael,
Gud lære kongen self, Att kiende *Hanens* gaell.
125 Men hvad er dett for skrald, Af dett Sølfmundet *Stöcke*
En Nøgle bysses verd, vaar kun dets første lække,
Saa blef dett en Pistaall, dernest och en *Carbin*
Men Nu itt heell *Cartou* Att skyde ofver *Riin*.
Naar *Hanen* har kun self først laddett dette *Stöcke*
Med Guld propføldes dett, Guld kugler er dets Smøcke.
Dett Skyder ey paa *Fransk*, och ey paa *Svenske* mand,
Dem begge *Skaaner* dett, for Guld Aff deris land.
Dett *Stöcke* maa en gang, Af Guld dog vorde føldett,
Paa *Gyldene* lavet och Sølfhiull er dett røldett.
J *Hanens* hønsehuus, bles [*Winden*] guldet Jnd
Sølf laddingen gjør och dett *Stöcke* tung och trind.
Gud Smelte denne Malm och lad dett *Stöcke* refne
Dett *Narrenstorps* parti, Gud self med vrede hefne.
Hug *Hanens* hofvett Af, hand duer [nog] till steeg.
Lad døden kaage saad oppaa hans krop saa veeg.
Nu brender *Brandens* bluss, Af halfved tende lufve.
Hand brender iche træ, men Rigernis formue.
Dett *Stöcke* puster self den *Brand* J lyse brand,
Jeg frøcter der gaar Jld vdi vor Fødeland.
Gud sluche self den brand med *Belials* bitre becke.
Gud Støde Støcket Smaae Gud Hanefløyet stecke.
De Otte øyne *Skiæl* och skief Gud stinge ud,
Och Slaa dem fuld Af Sand, Af steen, Af leer, och gruud.
De seer for *Skiæl* och Skarp w-løckelig *Aspecter*.
Vaar ey Guds øye till, vaar Gud ey self vor vector.
De Otte øyne *Skiæl*, paa os daa gloede saa
Att tvilling Rigerne maat' gandske vndergaae
Paa Sisten Saae Jeg och Att *Hanen* den blef plucket
Der *Narrendorffis* Svig for Alle blef oplucket,
Da miste *Hanen* Strax, Sin [Vinger], neb, och kam,
Hver Fugell J [Hovsved] sang, Gid *Hanen* hand faae Skam.
Strax sprang det *Stöcke*-malm, och refnede J flinter,
Saa at det kunde ey os gjøre fleere finter,
126 Den *Brand* ublussedde, oc sluchedis J Vand,
De Otte øyne *Skiæl* kund' iche see et grand;
Den Lande-Pestilentz blef daa af Gud formildet,
Den tid [det] Hyhler-pach paa Snuble-hiul blef trildet,
Gud sette rigetz grund paa ærlig [adels] been,
Som ere riget troe, foruden Svig og meen.